

EXHIBIT 7

Israeli Defense Force

Military court of appeals

Appeal case 2731/15

Before the honorable vice president: Lieutenant colonel Zvi Lekach

The appellant: Najwan Mohammed Iman Hassan Awda, ID *****

(via representative Adv. Ismahil Twill)

Versus

The respondent: military prosecution

(via representative captain Asher Silver)

Appeal against the decision of the Military Court in Judea (before the Honorable Justice Lt. Col. Hanan Rubinstein)

In case No. 6014/15 dated 07.10.15

(The appeal is dismissed)

Meeting date: October 12, 2015, 29 of Tishrei 5766.

Decision

The appellant worked from 2010 to 2015 in the Qatar Al-Khiriya (Qatar Charity) association.

She was responsible for logistics, recruiting employees for the association, writing and publishing news in the association's newsletter, and contacting contractors for the purpose of executing the association's projects. During the appellant's period of employment in the association, many funds were transferred into the area, in the amounts of millions of shekels.

In respect of these facts, an indictment was filed against the appellant, which includes membership and activity in an illegal association, holding an office in an illegal association, and bringing enemy funds into the area. It must be said that the prosecution's motion for the appellant's detention until the end of the proceedings was accepted, hence the appeal before me.

The dispute between the parties does not concern the facts set out above, and it lies in the question of whether the appellant worked as part of an illegal association, as well as on the question of whether she held a significant or minor position in the same association.

According to the defense attorney, the appellant worked for a legitimate charity, which received all the approvals from the Palestinian authority, hence she did not commit any offense of activity or holding office in an illegal association. Second, it shall be argued that the appellant was a clerk only, and therefore could not at all be regarded as a bearer of a position or acted in a manner that indicates significant risk.

In contrast, the prosecution argued that the association within which the appellant acted was declared an unauthorized association already in 2008, about two years before the appellant started working for it, and that is enough to substantiate the offense. Furthermore, it is argued that the appellant, in her own words, did not play a minor role, but a significant role, hence that the appeal should be dismissed.

Discussion and ruling

First, the contention that the appellant acted within a legitimate organization must be rejected. The trial court relied on the declaration signed on May 26, 2008 by the Minister of Defense, in which the organization the appellant worked in is also enumerated. The problem is, that this declaration does not apply in the region, but in the territories of the State of Israel, and reliance on this declaration is therefore wrong. At the same time, it does not help the appellant, since the charity of Qatar, or Jama'at Qatar Al-Khiriya, has also been declared an illegal association in the area by the center General Officer Commander, on June 29, 2008 (see military police officer 225, p. 5283). The declaration explicitly states "including branches in the PA territories". Thus, even if the association has received approval from the PA, this does not negate it being an unauthorized association.

As stated, the appellant admitted that she acted within the framework of this organization, and her claim that she did not know that this was an illegal association, is an allegation of ignorance of the law, which cannot be accepted.

Secondly, the status of the appellant in the organization should be addressed. Indeed, there is no dispute that the appellant was not the director of the organization. At the same time, it is clear from her own remarks in her police investigation that her role in the organization was not marginal. The appellant held a managerial position, which included various powers, including contracting with private contractors, employment of employees and organizing activities and projects for the organization. This is a clear managerial position, which places the appellant at the top of the organization's administrative system, even if not at its head. Hence that the claim of being a "clerk only" must be rejected as well.

The aforesaid facts teach both about danger and about fear of escaping judgement. Administrative activity within an unauthorized association, indicates inherent danger. The global terrorist system not only works at the military level, but also at the civilian level, for the "indoctrination" and obtaining funding for the sake of military activity (compare military verdict appeal 1704/14 **the military prosecution v. Belauna** (published in Nevo, 11.12.2014), and the ruling mentioned there). The Supreme Court recently stated this in criminal appeal 1784/14 **Ahshur v. The State of Israel** (published in Nevo, 3.9.2015):

"Terrorist organizations do not grow out of thin air, and do not feed on air.

Terrorist organizations, and Hamas among them, as much as the organizational framework that unites humans and harnesses them to advance a common goal - need significant budgets and a basis of social support for their ongoing activities. Therefore, they must rely, on the one hand, on a "military" arm whose job is to carry out the terrorist acts, and on the other hand, on a "civilian" arm whose job is to provide the organization with the fuel that drives the military activity - money and activists.

However, more than once, the 'civilian' activities of the terrorist organizations is intended for "indoctrination," meaning for an education and welfare activity designed to raise sympathy for the terrorist organization and its operatives as good and benevolent, in order to create an infrastructure for the future activities of the organization."

Thus, the financing of terrorism, done in different ways, is often disguised as an activity perceived as legitimate, as a charitable activity in nature, is a significant risk in being part of the mechanism that drives

In view of this danger, it is doubtful whether an alternative to detention should be considered. Moreover, the nature of the appellant's activity, and her status in the organization, will lead to, if convicted, a significant punishment, and thus can be used as an incentive to escape judgement. The appellant lives in the area A of the Palestinian Authority, hence that the ability to detain her again, if she escapes judgement, is extremely limited. The combination of danger from the appellant's activity as well as the concern of escaping judgement, lead to the conclusion that the trial court did not err in its decision when it ordered her detention until the end of the proceedings.

Therefore, the appeal is dismissed.

Given today, 13 October 2015, on Tishrei 5766, at the Bureau. The court secretariat will send a copy of this decision to the parties.

Vice president

CERTIFICATION

TransPerfect is globally certified under the standards ISO 9001:2015, ISO 17100:2015, and ISO 18587:2017. This Translation Certificate confirms the included documents have been completed in conformance with the Quality Management System documented in its ISO process maps and are, to the best knowledge and belief of all TransPerfect employees engaged on the project, full and accurate translations of the source material.

File Name(s): Appeal, Najwan Mohammed Iman Hassan Awda v. Military Prosecution

Source Language(s): Hebrew

Target Language(s): English

Authorized Signature:

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Shayna Himelfarb".

Name: Shayna Himelfarb

Title: Project Assistant

Date: April 8, 2022

Signature, Notary Public:

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Wendy Poon".

Stamp: Notary Public

Reason for signature: I approve the accuracy of this document content as written

-בלמי"ס-

צבא ההגנה לישראל

ע"מ 2731/15

בית המשפט הצבאי לעורורים

לפני כב' המשנה לנשיה: סא"ל צבי לכה

העוררת: נגואן מוחמד אימן חسن עודה, ת"ז *****

(באישור ב"כ עוז"ד אסמעיל טוויל)

נגד

המשיבה: התביעה הצבאית

(באישור ב"כ סרן אשר סילבר)

ערר על החלטת ביהמ"ש הצבאי ביהודה (בפני כב' השופט סא"ל חנן רובינשטיין)

בתיק מס' 6014/15 מיום 07.10.15

(הערר נדחה)

תאריך הישיבה: 12 באוקטובר 2015, כ"ט בתשרי התשע"ו.

ההחלטה

העוררת עבדה בשנים 2010 עד 2015 בעמותה גמיעית קטר אלח'יריה (Qatar Charity). תפקידיה היה אחראית לוגיסטיקה, גיוס עובדים לעמותה, כתיבה ופרסום חדשות בעיתונות בעמותה, ויצירת קשר עם קבוצות לצורכי הוצאה לפועל של פרויקטים של העמותה. במהלך תקופת עבודתה של העוררת בעמותה הועברו לתוך האוצר כספים רבים, בסכומים של מיליון שקלים.

בigin עבודות אלה הוגש נגד העוררת כתוב אישום הכלול חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, נשיית משרה בהתאחדות בלתי מותרת, והכנסת כספי אויב לאזר. יש לומר כי בקשר התביעה למעןתה של העוררת עד תום ההליכים התקבלה, ומכאן הערר שלפני.

המחלוקה בין הצדדים אינה נוגעת לעובדות שפורטו לעיל, וזוה נועצה בשאלת האם העוררת עבדה במסגרת ההתאחדות בלתי מותרת, וכן בשאלת האם היא נשאה בתפקיד ממשמעותי או מינורי באותו עמוותה.

לטענת הסניגור, העוררת פعلا בארגון צדקה לגיטימי, שקיבל את כל האישורים מהרשויות הפלסטינית, ומכאן כי כלל לא עברה עבירה של פעלנות או נשיית משרה בהתאחדות בלתי מותרת. שנית, נטען כי העוררת הינה פקידת בלבד, ועל כן כלל לא ניתן לראות בה כגורם שנשא משרה או פעל באופן המלמד על מסוכנות ממשמעותית.

לעומתו, טענה התביעה כי האגודה במסגרתה פולה העוררת הוכזה כהתאחדות בלתי מותרת כבר בשנת 2008, כשתים לפניה שהעוררת חלה לעבודה, ודין בכך כדי לבסס את העבירה. יתר על כן, נטען כי העוררת על פי דבריה שלה, לא מילאה תפקיד מינורי, אלא תפקיד ממשוני, ומכאן כי יש לדחות את הערר.

דין והכרעה

ראשית, יש לדחות את הטענה כי העוררת פולה במסגרת ארגון לגיטימי. בית משפט קמא הסתמכ על הרכזה שנחתמה ביום 26.5.2008 על ידי שר הביטחון, ובה מני גם הארגון במסגרתו פולה העוררת. דא עקא, כי הרכזה זו אינה חלה באזרו, אלא בשטחי מדינת ישראל, והסתמכות על הרכזה זו הינה לפיך, שגואה. יחד עם זאת, אין בכך כדי לסייע לעוררת, שכן אגודת הצדקה של קטר, או גמיעת קטר אלחיריה, הרכזה גם באזרו כהתאחדות בלתי מותרת, וזאת על ידי אלף פיקוד מרכז, ביום 29.6.2008 (ראו Kmץ"מ 225 עמ' 5283). בהרכזה נקבע במפורש "כולל סניפים בשטחי הרשות". לפיך, גם אם האגודה קיבלה אישור מטעם הרשות, אין בכך כדי לשולח את היotta התאחדות בלתי מותרת.

כאמור, העוררת הודהה כי פולה במסגרת ארגון זה, וטענה כי לא ידעת שהמדובר בתאחדות בלתי מותרת, הינה בגדר טענה של אי ידיעת הדין, שאינה יכולה להתקבל.

שנייה, יש להתייחס למעמדה של העוררת בארגון. אכן, אין חולק כי העוררת לא הייתה מנהלת הארגון. יחד עם זאת, ברור מדבריה שלה בחקירות המשטרנית כי תפקידה בארגון לא היה שלו. העוררת נשאה בתפקיד ניהול, כולל סמכויות שונות, לרבות התקשרות מול לקוחות פרטיים, העסקת עובדים וארגון פעילויות ופרויקטים של הארגון. מדובר במשרה ניהולית ברורה, המזכיבה את העוררת בismaticת הנהולית של הארגון, גם אם לא בראשה. מכאן כי גם את הטענה בדבר היותה "פקידה בלבד" יש לדחות.

בעקבות האמורות יש כדי ללמד הן על מסוכנותם והן על חשש להימלטות מאימת הדין. פעילות ניהולית במסגרת התאחדות בלתי מותרת, מלמדת על מסוכנות אינהרטית. מערך הטרוור העולמי אינו פועל רק במישור הצבאי, אלא גם במישור האזרחי, לשם "הכשרת הלבבות" והשגת מימון לשם הפעולות הצבאיות (השווע עד"י 1704/14 **התביעת הצבאית נ' בלאונה נ' 1784/14**, 11.12.2014), והפסיקת הנזכרתם שם). בית המשפט העליון עמד על כך לאחרונה בע"פ 1784/14 (3.9.2015) :

"**ארגוני הטרוור אינם צומחים יש מאין, ואין ניזונים מן האויר.**
ארגוני הטרוור, וחמאס ביניהם, ככל מסגרת ארגונית המאננת בני אדם ורותמת אותם לקידום מטרה משותפת – זוקקים לתקציבים ממשוניים ולבסיס תמייה חברתי לצורך פעילותם השוטפת. על כן, עליהם להישען, מחד גיסא, על זרוע "צבאית" שתפקידה להוציא לפועל את פעולות הטרוור, ומайдך גיסא, על זרוע "אזרחת" שתפקידה לספק לארגון את חומר הדלק המניע את פעילותן הצבאית – כסף ופעילים.

....

"עם זאת, לא אחת הפעולות "האורחות" של ארגוני הטרור מיועדת להכשרת הלבבות", היינו לפעילות של חינוך ורוחה שנעדה לגייס אהדה לארגון הטרור ולפעריו בטוביים ומיטיבים, וזאת על מנת **לייצור תשתיות לפועלות העתידית של הארגון.**"

לפיכך, מימון הטרור, הנעשה בדרכים שונות, פעם רבות במסווה של פעילות הנזקית כלגיטימית, כפעולות צדקה באופיה, הינו סיכון ממשוני בהיותו חלק מהמנגנון המונע את הפעולות הטרוריסטיות. העוררת נטלה חלק במנגנון זה, שכל העברת סכומי עתק, ושנווד, כאמור, לשמש כחלק מהזרע "האורחות" של ארגון טרור.

לנוכח מסוכנות זו, ספק אם ראוי לשקל חלופת מעצר. יתר על כן, אופי הפעולות העוררת, ובעמداה בארגון, יביאו לכך, אם תורשע, לעונש ממשוני, ובכך יש כדי לשמש תמריצ' להימלטות מאימת הדין. העוררת מתגוררת בשטחי הרשות הפלסטינית בשטח A, ומכאן כי היכולת לעוצרה שוב אם תימלט מאימת הדין, הינה מוגבלת ביותר. השימוש של המסוכנות מפעולות העוררת כמו גם החשש להימלטות מאימת הדין, מביאים למסקנה כי בית משפט קמא לא טעה בהחלטתו עת הורה על מעצרה עד תום ההליכים.

אשר על כן העරר נדחה.

ניתנה היום, 13 באוקטובר 2015, לי בתשרי התשע"ו, בלשכה. מזוכירות ביהם"ש תעביר העתק החלטה זו לידי הצדדים.

המשנה לנשיא